Dansk Ocicat (Specialklubben for Ocikat) og Avlsrådets racespecifikke avlsanbefalinger for Ocikat

	Lidelse	Avlsanbefaling
Generelt	**PK-Def (Pyruvate Kinase Deficiency):** Arvelig form for anæmi, dvs. en sygdom i blodet. Symptomerne kan variere en del, men ofte ses træthed og vægttab som følge af manglende appetit. Nedstemthed, blege slimhinder, og eventuelt forstørrelse af bughulen (idet milten i enkelte tilfælde forstørres). Ofte opdages sygdommen først når katten når op i en vis alder (+ 8 år) medmindre der er tale om et mere aggressivt forløb. Sygdommen nedarves autosomalt recessivt i Ocicat, det betyder:	Felis Danica og Dansk Ocicat anbefaler: • At alle avlskatte DNA testes for PK-Def enten på Langford eller via UC Davis. • At der testes i hver 2. generation, uanset om resultat kendes i tidligere generationer. • At bærere af PK-Def anvendes med omtanke.

	• Hvis begge forældre har sygdommen, vil alle afkom få den. • Hvis begge forældre bærer genet for PK- Def, men ikke er syge, vil 25% af afkom få PK-Def, 50% vil bære genet og 25% vil være fri. • Hvis en forælder bærer genet og den anden er fri for genet, vil 50% af afkommet være bærere og 50% vil være fri. Klinisk har man derfor flg. kombinationer: • Katte som har PK-Def og er klinisk syge. • Katte som er klinisk raske, men bærer genet for PK-Def. • Katte som er klinisk raske og som ikke bærer genet for PK-Def.	
Krop	**HCM (Hypertrofisk Kardio Myopati):** HCM er en arvelig hjertelidelse.	Felis Danica og Dansk Ocicat anbefaler:

	Den eneste brugbare metode, der findes i dag, er at screene for lidelsen ved hjælp af ultralydsskanning. Det er et øjebliksbillede, derfor er gentagne skanninger vigtige. Katte kan få diagnosen equivocal (tvetydig). Det betyder, at katten er i en slags gråzone. Hjertet er ikke normalt, men der er heller ikke et sikkert tegn på sygdom. Det er en kat, man skal holde ekstra øje med, og den bør skannes igen efter tidligst 6 måneder. Indtil da skal den ikke bruges i avl. Det er cardiologen, der vurderer om katten er equivocal. En kat, der tidligere er skannet equivocal, kan godt være normal ved næste skanning. Eller den kan være blevet HCM positiv ved næste, og bør da udgå af avlen.	• At alle avlskatte HCM scannes, før de anvendes i avl. Jo ældre katten er ved test, des mere pålideligt er resultatet. • Jvf. Felis Danica´s Nationale Stambogsføringsregler 1.3.6: Hankatte, der skal bruges i avl, skal scannes fri før parring. • Hunkatte skal testes før hver parring, til katten er over 7 år gammel. • Katte, hvis afkom er gået videre i avl, eller hvor ”nære” slægtninge er diagnosticeret positive for HCM, bør skannes igen ved 8 års alderen. ”Nære” slægtningen definere som: Mor, far, helsøskende og direkte afkom. • HCM positive hunkatte bør ikke anvendes i avl. • Hvis en af kattens ”nære” slægtninge får diagnosen HCM,

		anbefales det, at katten bliver skannet, inden den bliver brugt videre i avl uanset alder. Der skal udvises ekstra forsigtighed, hvis katten er under 3 år gammel. • Det er et krav, hvis man er bosat i Danmark, at man får skannet sin kat hos en af dyrlægeren i Ekko-gruppen i Danmark.
Hud		
Ben	**HD (Hofteledsdysplasi):** Hofteleddet er ustabilt. Ledhovedet passer ikke ind i ledskålen i bækkenet. Denne ustabilitet resulterer under opvæksten i en unormal vægtbelastning i hofteleddet. Ledbrusken ødelægges og ledhovedet og ledskålen vil gnide mod hinanden ved hvert skridt med store smerter til følge. • Symptomerne på hofteledsdysplasi hos katte kommer ofte snigende.	Felis Danica og Dansk Ocicat anbefaler: • Det er ikke tilladt at avle på katte med anomalier jf. FIFe's avls- & registreringsregler, samt Felis Danicas fortolkning af samme.

	Der vil være en gradvis nedsættelse af visse bevægelser eller aktiviteter, der fører til smerte hos katte: • Katten vil ikke hoppe helt så højt som den plejer. • Katten vil bevæge sig mere og mere langsomt med tiden. Symptomer kan være svære at opdage/opfange eller de tillægges andre årsager. Når sygdommen er udviklet, vil katten ofte udvise tydelige tegn på smerter som: • Halthed. • Uvillighed til at springe. • Uvillighed til at gå på trapper. Andre symptomer, som kan indikere hofteledsdysplasi, kan være når katten: • Føler ubehag ved at blive løftet eller båret.	

	• Viser stor uvilje ved berøring ned ad ryggen.	
	Patella luxation (løse knæled): Knæskallen (patella) ligger i en fure i den nederste del af lårbenet. Den holdes på plads af ligamenter og sener, blandt andet fra knæets store strækmuskel. Patella luxation er betegnelsen for en tilstand, hvor knæskallen ikke længere ligger stabilt på sin plads. Den glider ud af sin normale stilling (luxerer). Knæskallen kan enten flyttes mod midten (medialt) eller til siden (lateralt). Patella luxation bruges også, når knæskallen ligger på sin normale plads, men let kan forskydes til siden.	Felis Danica og Dansk Ocicat anbefaler: • Det er ikke tilladt at avle på katte med anomalier jf. FIFe's avls- & registreringsregler, samt Felis Danicas fortolkning af samme.
Øjne	**PRA (rdAc-PRA):** PRA er et fremadskridende svind i de lysfølsomme celler i øjets nethinde. Lidelsen er arvelig og resulterer i hel eller delvis blindhed. Normalt får katten nedsat syn 1½ til 4-årsalderen.	Felis Danica og Dansk Ocicat anbefaler: • At alle avlskatte DNA testes for PRA enten på Langford eller via UC Davis.

	Synsnedsættelse og blindhed kan være svært at vurdere hos kat, idet mange katte klarer sig godt, selvom de er meget svagtseende eller direkte blinde. Ofte opdager ejer først at noget er galt, når katten flyttes til nye omgivelser eller møbler flyttes, og katten "fejlhopper" på møbler. Katte med PRA får store udvidede pupiller, som ikke trækker sig normalt sammen som en reaktion på lys. Sygdommen nedarves autosomalt recessivt i Ocicat, det betyder: • Hvis begge forældre har sygdommen, vil alle afkom få den. • Hvis begge forældre bærer genet for PRA, men ikke er syge, vil 25% af afkom få PRA, 50% vil bære genet og 25% vil være fri. • Hvis en forælder bærer genet og den anden er fri for genet, vil 50% af afkommet være bærere og 50% vil være fri. Klinisk har man derfor flg. kombinationer:	• At der testes i hver 2. generation, uanset om resultat kendes i tidligere generationer.

	• Katte som har PRA og er klinisk syge. • Katte som er klinisk raske, men bærer genet for PRA. • Katte som er klinisk raske og som ikke bærer genet for PRA.	
Mund		